

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-225/12

**C. Demir
împotriva
Staatssecretaris van Justitie**

[cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State (Țările de Jos)]

„Trimitere preliminară — Acordul de asociere CEE-Turcia — Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Clauze de standstill — Noțiunea «situație legală în ceea ce privește șederea»”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 noiembrie 2013

1. *Acorduri internaționale — Acordul de asociere CEE-Turcia — Libera circulație a persoanelor — Lucrători — Norma de standstill prevăzută la articolul 13 din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Domeniu de aplicare — Interdicție pentru statele membre de a introduce noi restricții în materie de primă admisie pe teritoriul lor a resortisanților turci — Restricții prin care se urmărește definirea criteriilor de legalitate în privința resortisanților turci — Includere — Limite — Motive imperative de interes general — Prevenirea intrării și a șederii ilegale*

(Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere CEE-Turcia, art. 13 și 14)

2. *Acorduri internaționale — Acordul de asociere CEE-Turcia — Libera circulație a persoanelor — Lucrători — Norma de standstill prevăzută la articolul 13 din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Condiții de aplicare — Resortisant turc care se află în „situație legală” în statul membru gazdă — Noțiune*

(Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere CEE-Turcia, art. 13)

1. Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere înființat prin Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, trebuie interpretat în sensul că, atunci când o măsură a unui stat membru gazdă urmărește să definească criteriile de legalitate a situației resortisanților turci, prin adoptarea sau prin modificarea condițiilor de fond și/sau de procedură în materie de intrare, de ședere și, dacă este cazul, de încadrare în muncă pe teritoriul său a acestor resortisanți și atunci când aceste condiții constituie o nouă restricție în calea exercitării liberei circulații a lucrătorilor turci, în sensul clauzei de standstill prevăzute la acest articol, simplul fapt că măsura are drept obiectiv să prevină, înainte de introducerea unei cereri de eliberare a unui permis de ședere, intrarea și șederea ilegale nu permite să se excludă aplicarea acestei clauze.

Astfel, deși măsurile susceptibile să fie luate împotriva resortisanților turci care s-ar afla în situație ilegală pot privi efectele unei asemenea ilegalități fără a intra în domeniul de aplicare al clauzei de standstill prevăzute la articolul 13 din Decizia nr. 1/80, acestea nu trebuie să urmărească să definească însăși ilegalitatea. O astfel de restricție, care ar avea ca obiect sau ca efect să facă să depindă exercitarea de către un resortisant turc a liberei circulații a lucrătorilor pe teritoriul național de îndeplinirea unor

condiții mai restrictive decât cele aplicabile la data intrării în vigoare a Deciziei nr. 1/80, este interzisă, cu excepția cazului în care intră în domeniul de aplicare al limitărilor prevăzute la articolul 14 din această decizie sau este justificată de un motiv imperativ de interes general. În această privință, deși obiectivul de a preveni intrarea și șederea nelegale constituie un motiv imperativ de interes general, se impune de asemenea ca măsura în cauză să fie de natură să garanteze realizarea acestui obiectiv și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv

(a se vedea punctele 36, 38 și 40-42 și dispozitiv 1)

2. Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere înființat prin Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, trebuie interpretat în sensul că nu constituie o „situație legală în ceea ce privește șederea” deținerea unui permis de ședere temporară care nu este valabil decât până la adoptarea unei decizii definitive cu privire la dreptul de ședere.

Astfel, noțiunea „situație legală” în sensul articolului menționat privește o situație stabilă, iar nu precară, pe teritoriul statului membru, care presupune că dreptul de ședere al persoanei interesate nu este contestat.

(a se vedea punctele 48 și 49 și dispozitiv 2)